

kastet, dette er ikke det samme som at hjælpe paa Beboerne eller Grundeierne. Disse Sidste er dog de, der mest føle Tidens Tryk; de Andre, der ikke ere Grundeiere, kunne flytte fra Ribe, men Grundeierne ere nødte til at blive der. Derfor mener jeg, at den ærede Drdsfører's Forsættelse om, at Grundeierne kunne forlade Byen og have Fortjeneste af denne Eftergivelse af Skatten, ikke rækker de virkelige Forhold, og jeg maa ganske slutte mig til, hvad den ærede sidste Tale sagde, at den Naade, hvorpaa Vædringsforslagene ere stillede, maa anbefale sig selv som Bevis for, at den Hjælp, der her bringes i Forslag, virkelig vil komme Beboerne af Ribe, det er Ribe Kommune, til Gode, og naar dette opnaas, tror jeg virkelig, at der opnaas det samme, som der maatte være opnaaet ved den allerede i 5 Aar givne Understøttelse. Hvad vi her foreslaa, er ikke Andet end en Forsættelse af den Hjælp til Ribe Kommune, som jo udløber den 3te næste Maaned, og i Fald saa Regeringen vil optage denne Understøttelse paa anden Naade i det kommende Finansaar, kan jeg ikke have Noget derimod, og de virkelige Forslagsstillere vistnok heller ikke; men da der nu for Dieblisset ikke foreligger noget andet Vædringsforslag, tro vi, at de, der ville understøtte en Kommune, som paa Grund af uheldige politiske Begivenheder for vort Fædreland er kommen i en ynkelig og kummerfuld Stilling, godt kunne slutte sig til det Forslag, vi have fremsat, og det glæder mig at høre, at Tillægsudvalgets ærede Formand er mildestemt med Ribe end den ærede Drdsfører.

Kruse: Jeg havde helst ønsket at kunne blive fri for at gjentage Noget af, hvad jeg tidligere har sagt, og jeg havde derfor stærkt ønsket, at det ærede Udvalg havde gjort, hvad jeg nu har maattet gjøre, og især ved at gjen-nemgaa de Dokumenter, som jeg har sendt det ærede Udvalg, havde gjort sig rigtig grundig bekendt dermed og indhentet de Oplysninger, som jeg derved henpegede paa kunde været indhentede fra den høitæredede Tillægsminister, og i det Hele lagt sig Sagen mere alvorlig paa Sinde. Jeg tror slet ikke, at det forholder sig, som det ærede Medlem, der forleden Dag

var Drdsfører, sagde, at det var heldigt, at denne Sag var bleven henvist til Finansudvalget, og at den ikke var kommen i Hænderne paa mere ripensiske Rigsdagsmænd; jeg tror derimod, at det er uheldigt, og at Sagen er kommen i mindre ripensiske Rigsdagsmænds Hænder. For Dørigt vil jeg slet ikke behreide det ærede Udvalg Noget, thi jeg veed, at det i andre Retninger arbejder med Flid og Indsigt, og da i det Hele gjør, hvad det kan og bør gjøre; men med Hensyn til denne Sag forekommer det mig rigtigt nok ikke, at det ærede Udvalg har gjort, hvad det burde, og i alt Fald har det ikke gjort, hvad jeg mener, at det burde have gjort. Men i Grunden kan jeg slet ikke undre mig saa meget derover, da jeg jo staar noget alene for at forsvare denne Sag. Sinds-leretid skulde jeg ikke være gaaet yderligere ind paa videre at motivere de Vædringsforslag, som her ere stillede, naar der ikke var blevet gjort saa stærke Indsigelser derimod af den ærede Drdsfører. Det forekommer mig, at han egentlig tog feil, naar han mente, at en Eftergivelse af Bygningsskatten i Virkeligheden ikke kom Kommunen til Gode. Han mente, at det kunde være, at der var Folk, som havde Eiendomme, der fik denne Bøttelse, som maaske slet ikke boede i Ribe. Det er imidlertid klart, at om det ogsaa er formuende Folk, som ikke bo i Ribe, men som have Eiendomme der, saa have de dog lidt betydelige Tab ved deres Eiendomme. De, der ikke bo i Ribe, ville vistnok gjerne stille sig ved deres Eiendomme der, men naar de ikke have gjort det, saa er det klart, at det er alene af den Grund, at de ikke have kunnet faae den Pris for Eiendommene, som de virkelig ere værd, og derfor ere nødte til at beholde dem. Maaske have de ogsaa store Prioriteter staaende i deres Eiendomme, som forhindrer dem i at sælge dem. Jeg skal for Dørigt tilføje, at jeg i det Mindste Ingen kender, der bor her i Kjøbenhavn, som have Eiendomme i Ribe. Forholdene for Grundeierne i Ribe er Grunden til, at man er gaaet den Vej at foreslaa en Bøttelse for dem gjennem Eftergivelse af Bygningsskatten. Det er netop den Naade, hvorpaa Beboerne i Ribe, navnlig de, der trænge haardest, Grundeierne og de Næringsdrivende, have ønsket, at